Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

di sunt ut considerent quod salemon qui post tantam
sapientiā usq; adidolatriam cecidisse describit. nil in
hoc mundo priusquā caderet aduersitatis habuisse
memoratur. sed concessa sapientia funditus cor deseruit.
quod nulla uel minima tribulationis disciplina custodiunt.

Aliter admonendi sunt coniugii obligati. XXVIII.

Atq; aliter aconiugii meribus liberi. Admonen
di namq; sunt coniugii obligati. ut cum uicissim que s
alterius cogitant. sic eorum quisq; placere studeat con
iugi. ut non displiceat conditori. sic ea que huius mun
di sunt agant. ut tam appetere que di sunt nomin
tant. sic de bonis psentib gaudeant. ut tam intentio
ne sollicita mala eterna ptimescant. sic de malis tem
poralibus lugeant. ut tam consolatione integra spem
inbonis pennibus figant. quatenus dū intransitu
cognoscunt eo quod agunt. inmansione qd appetunt.
nec mala mundi cor frangant. cum spes bonorū celesti
um roborat. nec bona psentis uite decipiant. cum suspec
ta subsequentis iudicii mala contristant. Itaq; anim
xpianorū coniugum aut infirmus aut fidelis. qui aut plene
cuncta temporalia despicere non ualet. aut tam eternis
se coniungere pdesiderii ualet. quā uis indelectatio
ne carnis interim taceat. supne spei refectione conua
lescat. et si habet que mundi sunt inusu minoris speret